

ЦИГАНИНЪТЪ И МЕЧКАТА

Появи се въ долината мечка-стръвница. Започна да прави пакости по всички околни села. Замислиха се селянитѣ, какъ да се отгърватъ отъ нея.

Похвали се единъ циганинъ, че жива ще я хване и вързана ще я докара въ село.

Научи се за това мечката, усмихна се и се закани на циганина.

Лесно бѣше на циганина да се похвали. Ама лошото бѣше тамъ, че селянитѣ му повѣрваха и всѣки день го подсѣщаха, да отиде въ гората, за да доведе мечката вързана.

Дълго време се отлѣгваше циганинътъ. Отлагаше отъ день за день.

Най-последно, нѣмаше що да се прави. Реши се той да отиде въ гората.

Изкова тежка и здрава верига. Метна я на рамо и отиде въ гората. Ама отиде на такова мѣсто, гдето бѣше сигуренъ, че нѣма да намѣри мечката.

Провикна се, колкото му гласъ държи, за да го чуютъ въ село: „Мари Мецано, Мецано, где си? Излѣзни по-скоро, да те хвана, ковани гривни да ти поставя, тежъкъ герданъ да ти окача“.

Но нѣма нито Мецана, нито диритѣ ѝ.

Върна се вечерътъ циганинътъ и разказа на селянитѣ, че, щомъ го чула, Мецана избѣгала вдънъ горитѣ и затова не можалъ да я хване. Повѣрваха му селянитѣ.

Бѣха го чули, когато се провикваше. Но на другия день дойде Мецана въ селото и отмъкна телето на единъ селянинъ.

Пакъ решиха селянитѣ, че трѣбва да се хване мечката. Пакъ подсѣтиха циганина.

Намѣри той пакъ веригата. Пакъ отиде тамъ, гдето бѣше сигуренъ, че не ще го срѣщне мечката. Провиква се цѣлъ день. Върна се вечерътъ. Разказа на селянитѣ, че тоя пътъ по-отблизо видѣлъ мечката, но тя, щомъ го зърнала, отишла, та се не видѣла. А той не можалъ да я догони, защото му тежала веригата.

Сжщата нощъ дойде мечката и отмъкна още едно теле отъ селото.